

SZOLNOK-DOBOKA

POLITIKAI HETILAP.

Megjelen minden vasárnapon.

Szerkesztőség a Sörház-utcában első sz. a. földszinten van.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 2—3.

Felelős szerkesztő:

Dr. Br. HORVATH EMIL.

Hirdetési árak: egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések garmondsora 30 fillér.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

Búcsuzó főispán.

Dés, decz. 19.

A hivatalos lap deczember hó 12-iki számában következőket jelentette:

Ő császári és apostoli királyi felsége legfelső elhatározásával Désy Zoltán, Szolnok-Doboka vármegye főispánját ezen állásától tett szolgálatainak elismerése mellett saját kérelmére felmentette.

A hivatalos formában immár véglegesen közzétett hír vármegyénkben osztatlan fájdalmat és mély szomorúságot keltett. Vármegyénk lakossága nemzetiségi, felekezeti, osztálykülönbség nélkül egyaránt átérezte a veszteség teljes súlyát, mely e nehéz viszonyok között élő vármegyére Désy Zoltán főispán távozásával ránehezedik. Azok még a kezdet kezdetén álló szociális és gazdasági intézmények, melyeknek megalapítása a távozó főispán elévülhetlen érdemei közé tartoznak, az elé a veszély elé néznek, hogy avatott kéz hiányában a csendes kimulás jutand osztályrészükül, ha csak a ki-nevezendő új főispán nem fogja felismerni azon fontos misszió jelentőségét, melyet ilyen gazdaságilag tönkrement országgrészben, minden hasonló intézménynek teljesítenie kell.

Désy Zoltán közigazgatási, politikai és társadalmi működése terén egyetlen tényre, egyetlen intézkedésre nem tud reá mutatni senki, melynek indoka ne a legtisztább közérdek, eszközei ne a legszigorúbban legalisak lettek volna, melynek megvalósítása ne a legtisztelietreméltóbb tekintetek szemelött tartásával történt volna.

Ilyen kormányzás alatt nem csodálható, ha a vármegye a konszolidáció régen óhajtott terére lépett s már-már remélnünk engedte, hogy azok a sebek, melyeket hibás intencziók és súlyos elemi csapások egyaránt ütöttek rajta, lassanként beheggedjenek.

Épen azért a magunk részéről igaz sajnálattal és a veszteség teljes tudatában szomorodott szívvel vesszük a hirt Désy Zoltán távozásáról, kinek Szolnok-Doboka vármegyében kifejtett munkásságát a legmagasabb királyi kegy elismerésével honorálta.

*

Vármegyénk majdnem minden hatósága és testülete megragadta az alkalmat, hogy még egyszer megjelenve szeretett főispánja előtt, a búcsu szavait intézze hozzá.

Legelőbb a vármegye közigazgatási bizottsága tisztelgett Désy főispánnal távozása felett érzett érzelmeinek kifejezést adandó dr. Torma Miklós alispán elnöklete alatt, ki a következő beszédet mondta:

A közigazgatási bizottság a főispánnak hozzá intézett búcsu-szavait mélyen megilletődött kedéllyel fogadta. S ezen érzelmenek hatása alatt elhatározta, hogy nemcsak a szokásos módon jegyzőkönyvbeiktatással fejezi ki mélyen átértett fájdalmát a válás pillanatában, de megjelenik tagjainak teljes számával a főispán előtt, hogy búcsúzó szavaira válaszoljon. Ez a bizottság, melynek intézményi feladata összekötni és harmóniába hozni a közérdeket és magánérdeket, a közügyet, a maganegyen viszonyait, állandó tisztelettel viseltetett a főispán nemes személye iránt. Ezek az érzelmei a válás pillanatában megerősödnek s az egész bizottság egyetértően hajol meg Désy főispán nagy egyéni és politikai karaktere előtt, mert úgy látja, hogy abban a közéletnek legeredményesebb faktorai: az önzetlenség és követke-

zetesség voltak domináló erők. Megemlíti, hogy azon tervek és czélok, melyeket a főispán maga elé kitűzött, részben teljesedtek s azokból lehet következtetést vonni, hogy miként valósultak volna meg azok teljességükben. Kéri az Istent, hogy a távozó főispánnak adjon áldást és szerencsét, hogy nagyráhivatottságának a kellő sikeres érvényesülési és működési tere meglehessen a jövőben is. Biztosítja, hogy a bizottság minden tagja állandó meleg érzelmekkel fog viszsza gondolni arra az időre, melyben Désyvel együtt munkálkodhattak. (Lelkes éljenzés.)

Désy Zoltán megköszöni a szokatlan formában nyilvánult ragaszkodás kifejezését, hogy a bizottság nem elégedve meg a szokásos jegyzőkönyvi búcsúval, személyesen kereste őt fel. Úgy érzi, hogy itt is elérte azt, a miért egész életében küzdött, az igaz ragaszkodást és őszinte rokonszenvet. Elhagyta a zászlót, — ugymond — mely alatt másfél év óta küzdött, de midőn ezt tette, erre nyomós okai voltak. Látja és ismeri a bajokat, melyek e törvényhatóságban dulaak, az elvtelenség, a politikai morál hiánya az a baj, mely közeletünket megméltelyezi. Úgy érzi, hogy a válás nem könnyű, érzi a fájdalmat a megkezdett munka félbehagyásakor, a megkísérlett orvoslás legelején. De neki mennie kell, mert nagyobb bajok és nagyobb betegség orvoslására siet, melyek az országot sorvasztják. Örül, ha érzelmi közösség fejlődött ki e vármegye vezető férfiai és közte az eltelt rövid idő alatt is s kéri, hogy ezt tartsák meg a jövőre nézve is. (Hosszas lelkes éljenzés.)

*

Szolnok-Doboka vármegye központi tisztviselői dr. Torma Miklós vezetése mellett decz. 16-án búcsúztak el szeretett főispánjuktól, kit dr. Torma következő beszédével fogadott: Alig mult másfél esztendeje annak — ugymond az alispán — hogy Désy Zoltán e vármegye vezetését átvette. Ez a kormányzati idő kedélyünkben, lelkünkben egyaránt mély és maradandó emlékeket hagyott, mert a főispán politikai és magán egyénisége önzetlenségével, öntudatosságával és szívemességével mindnyájukban tiszteletet és szeretetet ébresztett. Oly főispán volt, ki nem a papírra írott betűket tekintette czélnek, de kinek legfőbb törekvése az volt, hogy a törvényhatósági élet révén az egyéni előretörekvést eredményesen kösse össze a nemzeti élettel s erőtéljes állami léletté consolidálja. Jól érzi azt, hogyha egy öntudatos s nagy tehetségű vezér áll egy testület élén, annak kiválósága előnyösen hat vissza e testület minden tagjának munkájára. A főispán büszkeséggel tekinthet az elvégzett munkára, ők pedig hálával. Ez az ajtó, a vármegye kapuja, nem sokára bezárul a főispán nemes alakja mögött, de szívünkben alakja mindvégig élni fog. Őszinte munkatársai voltak mindenkor Désynek s ez a kötelek füzte őket össze örökre. Avval az óhaj-tással fejezte be mély hatást keltett beszédét az alispán, vajha Isten segedelmével meglelné Désy Zoltán azt a helyet, mely méltó nagy képességeihez s mely egyéniségének a kellő érvényesülési teret nyújthatja.

Miután az a lelkes éljenzés lecsillapodott, mely dr. Torma szavait kísérte, megilletődve mondott Désy Zoltán köszönetet a szíves üdvözlésért. Örömet fejezte ki a fölött, hogy intenczióit e vármegye tisztikara mindenkor teljesen átértette. Segítségére voltak azon nehéz munkájában, melyet elsőrendű köteletségének ismert e megyében is: betölteni azt a századok óta mind szélesbedő űrt, mely az egyéni életviszonyok az államhatalmi szervezet között tátong. Úgy érzi, hogy ma az állam feladatai megsokasodtak, ma az állam nem kizárólag kényszerítő hatalom, ma az állam jö-

formán a jogilag szervezett társadalom; a köz-igazgatás pedig a nemzeti munka szervezése. Ő maga annak az elvnek volt hirdetője, hogy az állam nemcsak büntetni, de segíteni, gyámolítani is tud. Az ő fegyverei sorában jelentékeny helye volt a békés fegyvereknek: a szeretetteljes rábeszélésnek s az érvekkel való meggyőzésnek. Talán ennek tulajdoníthatja, ha e vármegyének minden lakója, bármelyik nyelvet beszélje is, szeretettel és engedelmisséggel fogadta intézkedéseit. De kijelenti azt is s leginkább teheti ezt ma, midőn szavai félre nem magyarázhatók, hogy az elért eredményből jórészt a vármegyével tisztikar önzetlen támogatásának tulajdonít.

Ő nem nyugodni megy most, hanem küzdeni, küzdeni azért a czélért, hogy az a szellem, melyet e törvényhatóságban megvalósítani igyekezett, megvalósuljon az egész országban. Ismételtén köszöni szíves támogatásukat. (Hosszantartó lelkes éljenzés.)

*

Nyomban ezután Dés város tisztikara Szilágyi Albert polgármester vezetése alatt kereste fel Désy Zoltánt, hogy tőle búcsút vegyen. A polgármester szavai szerint mély meghatottság vesz rajtok erőt e pillanatban, mert Désy Zoltán férfias erényei és férfias magatartása bennük őszinte ragaszkodást keltett. Azért a humánus bánásmóddért és atyai támogatásért, melyben e város polgárságát részesítette, köszönetét fejezi ki. Különösen mondhatja ezt a polgárság kisiparos részéről, melyért a főispán oly sokat tett. Beszédét azal a kérelemmel fejezte be a polgármester, hogy tartsa meg Dés város polgárságát és tisztikarát Désy Zoltán jóindulatában, a minthogy ők mindenkor igaz szeretetteljes hálával fognak reagondolni.

Désy Zoltán válaszában hosszasan indokolta meg, hogy fontos politikai okok voltak, melyek benne azon spontán elhatározását megérlelték, hogy tervbevett munkájának kezdetén megváljon e vármegye főispáni székétől. Ő mint magánember és mint politikus ugyanazon erkölcsi elvek által vezetteteti magát s mert nem ismer a magánbecsület és politikai tisztesség között semmi különbséget, épen ezért vált meg e bizalmi állástól. A városi polgárság szociális helyzetének vázolója után főleg azon nagymérvű átalakulásról beszélt, mely szociális és gazdasági életünkben végbement és főleg arra intette e város vezetését, hogy az iparos és kereskedőosztály felvirágoztatásáért, anyagi erkölcsi és szellemi fejlesztéseért mindent kövessen el. Elismeréssel végezte be szavait a főispán, elismeréssel a városi tisztikar működése iránt, melyet tüzetesen megvizsgálván, hivatása magaslatán állónak tart.

Ezután a főispán a küldöttség tagjaival kezdet fogott s tőlük búcsút vett.

Vármegyei élet.

Közigazgatási bizottság ülése.

Dés, decz. 18.

Szolnok-Dobokavármegye közigazgatási bizottsága rendes havi ülését deczember hó 15-én d. e. 10 órakor tartotta meg, dr. Torma Miklós alispán elnöklete alatt.

Az összes előadókön kívül, a bizottság választott tagjai közül, jelen voltak: gróf Kornis Viktor, Hatfaludi József, Rettegi Sándor, Bokros Lajos, Bárány Lukács és Betegh Imre.

Az alispán jelentését a főjegyző olvasta fel, mely szerint a lefolyt november hóban az ügymenet kielégítő volt. A járási hatóságok ügymenetében kellő gyorsaság volt észlelhető, a mit igazol azon körülmény is, hogy az előző hónapokról át-

jött ügyekkel együtt csak 322 ügy van folyamatban. A kihágási esetek száma 519-et tett ki, melyeknek nagy része még november hóban elintéztetett, úgy hogy csak 118 ügy van folyamatban.

Ipar és kereskedelem terén semmi mozzanat nem észlelhető.

A rendes mezeti munkák, szántás, vetés befejezést nyertek s a beállott esőzések a vetésekre jótékony hatással vannak. Kézi munkaerőben nincs hiány. Elemi csapás néhány tüzeseten kívül nem volt. Tűz 9 községben volt, a kipuhatolt kár értéke 10667 koronára rug, mely csak részben volt biztosítva.

A főjegyző az ülésen kívül ellátott ügyek után előadta, hogy a vármegye törvényhatósági bizottsága a közigazgatási bizottság tagjainak az 1904—5. évekre gróf Kornis Viktort, gróf Wass Bélát, Betegh Imrét, Simó Lajost és Torma Imrét választotta meg.

A pénzügyigazgató jelentése szerint befolyt november hóban egyenes adóban 53843,47 kor., hadmentességi díjban 679,23 kor., bélyeg- és jogilletékben 17074,59 kor., dohányjövédékben 57133,38 kor., fogyasztási és italadóban 150,637,50 korona.

Az egyenes adók 1904. évre vonatkozó kiadásának alapjául szolgáló előmunkálatok megindítása tárgyában, a szükséges intézkedések megtételek. Házadómentesség 9 esetben engedélyeztetett.

A tanfelügyelő jelentése szerint a tanítás a felekezeti iskolákban is mindenütt folyik s annak menetében semmi akadály nincs.

Az államépítészeti hivatal főnökének jelentése szerint az utak állapota jó.

A főorvos jelentése szerint az elmúlt hóban az általános egészségi állapot jó volt.

A kir. ügyész jelentése szerint a forgalmi létszám 195 volt. A fegyházban a rend és fegyelem kifogástalan volt. A kőszárfonási iparüzlethöz befolyt 62 korona 98 fillér.

A tiszti főügyész jelentése szerint az ügymenet akadálytalan volt.

Az árvaszéki elnök jelentése szerint az árvaszék kifogástalan működését mi sem akadályozta.

A törvényhatósági állatorvos jelentése szerint a vármegye területén az állategészségügy kedvező volt.

A teljes ülés befejeztével a bizottságnak árvügyi, erdőkihágási és fegyelmi albizottságai tartották meg üléseiket, melyeken az előadók javaslatai elfogadtattak.

HIREK.

— **Désy főispán búcsúirata a közig. bizottsághoz.** Vármegyénk távozó főispánja a következő búcsúiratot intézte vármegyénk közigazgatási bizottságához:

Tek. Közig. Bizottság!

A midőn Ő Császári és Apostoli Királyi Felsége a politikai helyzet által indokolt lemondásomat elfogadni kegyeskedett és így Szolnok-Dobokavármegye főispáni székétől megválok: őszinte köszönetemet fejezem ki a Tekintetes Bizottságnak azért a hathatós támogatásért, a melyben ittműködésem alatt részesített.

Magam részéről a jóakaratu és buzgó támogatásnak hálás emléket meg fogom őrizni és kérem a T. Bizottságot, hogy közérdekű munkássága közben őrizze meg emléket együttes munkálkodásunknak.

Kiváló tisztelettel:

Dés, 1903. évi december hó 15-én.

Désy,
főispán.

— **Szövetkezeti ügyek.** A Dési Ipari Hitel-szövetkezet igazgatósága és felügyelő-bizottsága folyó évi december hó 16-án együttes ülést tartott, a melyen a napirendre tűzött folyó ügyek között különösen kiemelendők Désy Zoltán távozó főispánnak, mint a szövetkezet alapítójának és elnök-igazgatójának a szövetkezet jövőjére vonatkozólag tett megnyugtató kijelentései, a melyekkel biztosította a szövetkezet tagjait, hogy minden erejével odatörekszik, hogy a kisiparosok érdekeire kiváló jelentőséggel bíró és örvendetes fejlődésnek indult szövetkezet működése az ő távozásával se szűnjék meg. Hangoztatva a kormány támogatás biztosításának elengedhetlenül szükséges voltát, ezen társadalmi érdekű és főleg a helyi kisiparosok helyzetének jövőbeni egészséges kialakulását célzó intézménynek szilárd fönnállását elsőrendű társadalmi és közgazdasági jelentőségű szükségletnek tartja, s azzal látja biztosítotttnak, ha annak

vezetését a mindenkori főispán vállalja el. Tehetőségéhez mértén teljes erővel törekedni fog kinevezendő utódának bizalmát, támogatását a szövetkezet iránt megnyerni, ő maga pedig jövőre is bárhol és bármely körülmények közepette kötelességének fogja tekinteni a szövetkezet érdekében támogatólag közmunkálni. Mai elnöklését s a mai együtt működést sem tekinti utolsóinak, s nem is célja bucsut venni a szövetkezettől, mert az elnök-igazgatói tiszttől csak akkor szándékozik véglegesen megválni, midőn a szövetkezet vezetésének kezelését megoldania sikerül, mert úgy a szövetkezeti tagok, mint az általános közhangulat megnyugtatóra vél tenni akkor, ha a szövetkezet jövő vezetésének feladatait s az ezzel járó gondokat igyekszik a legjobb kezekbe tenni le. Az igazgatóság teljes megnyugvással vette eme kijelentéseket tudomásul, és úgy Gábre János ig. tag, mint Kühbacher Ferencz f. u. b. elnök tartalmas felszólamlásaira és javaslataira Désy Zoltán elnök-igazgatónak a szövetkezet alapítása, eddigi vezetése körül szerzett elévülhetlen érdemei elismerésül működésének áldásos emlékét jegyzőkönyvében örökíti meg és egyuttal a közgyűlésnek annak idején javaslatokat teszen. Megnyugvással és elismeréssel vette tudomásul az igazgatóság és felügyelő bizottság együttes ülése a szövetkezet adminisztratív és üzleti vezetésével megbízott könyvelőnek eddigi 10 havi működését feltűntető általános üzleti jelentését, valamint a szakcsoportok szervezése és az ezek intenzív működésének kifejtése érdekében tett eddigi elnökségi intézkedéseket. Az évi közgyűlés határidejét a központtal leendő további megállapodásokhoz mértén körülbelül a jövő év első két hónapjának valamelyikére állapítja meg, aszerint, amint a központ a zárszámadások és mérleg elkészítése iránt intézkedni fog. Az érdekes ülés a főispán zajos eltetésével ért véget. Az ülésen ezuttal vendégekként Voith Gergely, Bokros Lajos, Dr. Hankó Ödön és Hermann Tivadar urak is jelen voltak.

— **A szövetkezet búcsu-tisztelegése.** A vármegye éléről távozó és ittműködése alatt állandóan szeretettel és tisztelettel környezett főispánnak távozása alkalmából egy számarányában impozáns és a maga nemében szokatlan küldöttség jelent meg búcsu-tisztelegésre f. hó 17-én a főispáni hivatalos helyiségben. Ez volt a Dési Ipari Hitel-szövetkezetnek az igazgatóság, tisztikar és a tagok kiváló nagy részéből álló mintegy 35—40 tagú küldöttsége. S valóban a szeretetről és halás tiszteletéről tett ékes tanuságot ama közvetlen és meleg tonus, a mely e fogadtatás hangulatán egészben végig vonult. A küldöttség szónoka Bartók József építész és szöv. művezető volt, a ki bensőséggel tolmácsolta a szövetkezet és a dési kisiparosok elévülhetlen háláját a távozó főispán iránt és kifejezte, hogy nem bucsut venni jöttek, mert hiszen Désy főispán szellemének közülünk nem szabad távoznia, s kéri hogy tartsa meg őket továbbra is jóindulatában és ne vonja meg gondoskodását a távolból sem e zsenge alkotásától, mely létét és eredményes fennállását egyedül és kizárólag a főispán halára kötelező elhatározásának és fáradozásainak köszönheti. Désy főispán válaszában ismételtlen is hangsúlyozta, hogy a szövetkezet működését és a dési kisiparosok helyzetét jövőben is állandó érdeklődéssel fogja kísérni, és minden tőle telhetőt elkövet a szövetkezet jövő megszilárdításának biztosítására. Előtte a szövetkezet megalkotásakor is egy egységes és összetartó magyar társadalom, s ebben sikerrel munkálkodó iparos és kereskedő osztály megteremtésének ideája lebegett, és kéri, inti a szövetkezethez tartozó iparosokat, hogy egyetértéssel haladjanak továbbra is a megkezdett uton, szolgálják kitaratással a kis erők egyesítésének törekvésében rejlő hatalmas összetartó erőt, mert ezzel érhetik el, hogy Dés város kisiparosainak helyzetét a fejlődő korszellem igényeivel összhangba hozva, a magyar társadalomnak és a kisipar érdekeinek tesznek elismerésre méltó szolgálatot. Azután szívélyes búcsut vett a megjelentektől egyenként, megköszönve a támogatást, melylyel őt a szövetkezet alakításában közös munkálkodással segítették.

— **Az inségbizottság feloszlása és a Désy Zoltán alapítvány létesítése.** A vármegye területén a múlt évi árvizek okozta inség és csapások enyhítésére a mint tudjuk, — épen a Désy Zol-

tán távozó főispán kezdeményezésére egy 50 tagú inségsegélyző-bizottság alakult meg.

Most, hogy az inségactió befejezést nyert, az inségbizottság további fönnállásának szüksége is elenyészett és folyó hó 16-án tartott utolsó ülésében Désy Zoltán elnöklete alatt a bizottság feloszlása határozatilag kimondatott. Megelőzőleg Voith Gergely kir. tanácsos a bizottság pénztárnoka ismertette és mutatta be számadásait. Ezek szerint a bizottsághoz állami és kormánysegély, valamint társadalmi gyűjtés során 50900 kor. 35 fill. folyt be, a miből inségtengerire 47057 kor. 2 fill. fordított, e szerint még fönnáll 3843 korona 33 fillér készpénz, a mely az időközi kamatokkal évvégére 4000 koronára egészítettven ki, az előadó kir. tanácsosnak általános helyesléssel üdvözölt indítványára a bizottság egyhangúlag kimondja, hogy ezen 4000 koronából egy ugyancsak hasonló célokra szolgáló és a vármegye mindenkori főispánjának kezelése és felügyelete alatt álló *Désy Zoltán-alapítvány-t* létesít, s az alapító okirat megszerkesztésére Bándy György főjegyzőt bízta meg. Az alapítvány céljának és rendeltetésének valamint az erre vonatkozó közlelbi módokatnak meghatározása teljesen Désy Zoltán elnökre bízván — az alapító oklevelet is ő írja alá.

Elnöklő főispán köszönettel veszi, hogy az alapítvány az ő nevére helyeztessék el és egyuttal megköszöni a bizottság minden egyes tagjának a segélyezés érdekében kifejtett közös munkásságban való fáradhatlan és áldozatkész részvételét s különösen örömmel látta a bizottság működésének egész folyamán, hogy a bizottság áldásos működésének gyümölcseiben faj és felekezeti különbség nélkül a vármegye inséges lakosai egyenlő föltételek mellett mindnyájan arányosan részesedtek, úgy, a mint ezt a jogegyenlőség és humanizmus követelményei is megkívánják.

A bizottság köszönetét és elismerését tolmácsolja Voith Gergely kir. tanácsosnak a bizottság pénzkezelése körül kifejtett buzgó munkásságáért, egyszersmint elhatározta, hogy a fővárosi képzőművészek által adományozott 12 festményt és 1 szobrocskát Dr. Horváth Árpád biz. jegyző útján átad a kinevezendő főispánnak, hogy az megfelelő célokra alkalmas módon értékesíttessék és hozadékai gyümölcsözőleg kezeltesse. Ferenczy Endre indítványára hálával emlékezik meg a bizottság a főispánnak arról a ténykedéséről különösen, hogy közbenjárásával 80000 korona inségmunkát és több ezerre menő tengeri szállítási refactiot eszközölt ki az inségesek érdekében és javára épen a legválságosabb időkben, midőn az éhezők és nyomorgóknak kenyérre és munkára legnagyobb szükségük volt. Kühbacher Ferencz, Sz. Szabó Lajos és Hermann Tivadar b. tagok hasonló irányu felszólamlásai után az inség segély bizottság utolsó ülése a távozó főispán mellett rendezett rokonszenves és meleg ovatióval véget ért.

— **A Désen felállítandó Kossuth Lajos-szoborra adakoztak:** László László, (X. + Y)? és László Gyula 2—2, H. L. és Lustig József 1—1 kor., Salamon Dávid 20, Valaki 50 és N. N. 30 fillért, Sz. Szabó Lajos (Dés) 2 koronát.

— **Küldöttség a miniszterelnöknél.** Ily czim alatt megírtuk mult számunkban, hogy egy gazdák-ból, iparosokból és kereskedőkből álló küldöttség kereste fel gr. Tisza miniszterelnököt. Ez a küldöttség Budapestről visszaérkezvén, megjelent Désy Zoltán főispán előtt és bejelentette neki, hogy utjának mik voltak az intenziói s a főispánnak — ki a küldöttségről, nem lévén Désen, mit sem tudott — utólagos jóváhagyását kérte ahoz a lépésükhöz, melyet nekik csak az őszinte szeretet és ragaszkodás sugallt. A küldöttség szónoka Bene Ferencz volt, kinek szavaira a főispán válaszolva kijelentette, hogy bár igen értékes előtte a küldöttség tagjainak s általában az önzetlen polgárság ragaszkodásának tudata, mégis elhatározásában mely teljesen spontán és jól megfontolt volt, meg nem ingathatták volna. Köszöni a ragaszkodást, melyet nem csak személyének, de főleg politikájának tulajdonít s szíves emlékezetükbe ajánlja magát. A küldöttség lelkesen megéljenzte a főispán szavait.

— **Protestáns-bál.** A közelgő farsang egyik legfényesebb táncmulatsága lesz a dési ev. ref. egyház által rendezendő protestáns-bál, melynek előkészületei már nagyban folynak. A bált 1904.

évi február hó 6-ára tervezik s az ev. ref. templomban felállítandó orgona-alapja javára tartják meg.

— **Elhalasztott választmányi ülés.** A történelmi és irodalmi társulat választmányának a mai napra kitűzött ülése az időközben beállott főispáni változás folytán, mely a társulat kebelében egyszerű elnököválságot is jelent, ismét elhalasztatott. Azonban már most annak újabb határideje *follyó évi december 27-én* d. e. 10 órára, mint végleges határidőre tűzetett ki, a midőn a választmányi ülés a már közzétett tárgysorozat mellett föltétlenül meg fog tartatni. A választmánynak ezen ülésén dr. Torma Miklós I. alelnök fog presideálni.

— **A XIV. dési bika-kiállítás és vásár** megtartását a gazdasági egyesület február 29-ére tűzte ki, mely alkalommal csakis 1 és 2 éves erdélyi-magyar fajtaú bikák lesznek 1000 koronával díjazva. Eddig a 3—4 éves bikák is díjaztatnak, ezután csakis a vásárban vehetnek részt, de nem díjaztatnak.

— **Kiállítási oklevelek kiadása.** Az őszi gyümölcs-, szőlő- és konyhakerti termény kiállítás alkalmával a bíráló-bizottság által odaítélt díjak és oklevelek a gazdasági egyesület irodájában osztatnak ki s azokat a hivatalos órák alatt nyertesek átvehetik.

— **Rákóczy-ünnep Désaknán.** Désakna hazafias közönsége áthatva Rákóczy, a nagy hazafi s fenkölt lelkű szabadsághős iránt táplált kegyelet és érzelmeiktől folyó hó 20-án (azaz vasárnap) d. u. 6 órakor a bányamű intézkedő helyiségében következő műsorral nyilvános jellegű, felolvasó-estélyt rendez: 1. „Hymnusz” énekliz az ifjúsági vegyes énekkar. 2. Megnyitó beszéd. 3. „Kurucz dalok”. Énekliz: Máty Istvánné. 4. „Czinka Panka Rodostóban”. Előadja: Novák Gusztávné. 5. „Őseink hazája”. Énekliz: az ifjúsági vegyes énekkar. 6. „Rákóczy emlékezete”. Felolvassa: Bobofszky Jozefa. 7. „Rákóczy kesergője”. Énekliz: az ifjúsági vegyes énekkar. 8. „A bujdosó Rákóczy”. Előadja: Máty Sándor. 9. „Szózat”.

— **A torna-egyesület bálja.** A dési torna-vívó egyesület bálját január 9-én fogja megtartani. A bál előkészületei már megindultak. A védőket már jórészen felkérték s legközelebb a meghívók is szétküldetnek.

— **Iparos szaktanfolyamok Désen.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara decz. 5-én tartott ülésében elhatározta, hogy a közeli időben Désen a ruha és cipő szabászatból vándortanítói tanfolyamok rendeztessenek.

— **Országos vásár Désen.** A december hó 15. és 16-án megtartott országos vásár, a mint azt az alábbi számadatok igazolják, meglepő eredménnyel folyt le. Ezen számadatok úgy a vásárra felhajtott, mint az eladott állatok mennyiségét tekintve, az eddigi ez irányú statisztikai kimutatásokat jóval meghaladják, a mi annak a körülménynek tulajdonítható, hogy a gyakori állatzárlatok következtében csak hosszú időközökben engedélyezett vásárokat az eladó és vevő közönség egyaránt megrohanja. A dési országos vásárra felhajtott összesen 4956 darab állat és pedig 4117 szarvasmarha, 82 ló, 25 juh és 742 darab sertés. Ezekből eladatott 1054 drb. szarvasmarha, 42 ló, 14 juh, 311 drb. sertés; összesen 1421 darab.

— **Vetésre szánt löheremag arankamentesítése** a gazdasági egyesületnél január 15-én fog kezdődni. A kisdagáakra való tekintettel az első 50 kiló kitisztítása az idén is díjmentes, de minden további kiló rostálásaért 2 fillért kell fizetni.

— **Községi elnapolása.** A vármegyei tűzoltó-szövetség december 27-ére kitűzött közgyűlése elmarad, mert a szövetség elnöke Déry Zoltán főispán a szövetségben viselt elnöki állásától megválk.

— **Farsangi mulatság.** A dési polgári olvasó kör bálját január 16-án tartja meg.

— **Halálozások.** Özv. Görgényi Ferenczné Bakó Róza, magánzó, tudólobban. Hajdu Kati, 6 éves, agyhártyalobban. Ádám Károlin, 1½ éves, bélhurutban.

REGÉNY.

Margherita.

Regény.

Irtá: Ritter Anna.

36

Fordította: Vezsenyi Béla.

Az öreg Teréz mindenekelőtt részvétet érzett a leány iránt, a ki az ő urnőjének gyermeke volt és mégis csak legközelebb állott Ferenczhez. De az ifjút megkapta az a szó, a mit az öreg mondott Margheritáról:

— Védtelessül!
Kemény léptekkel járt föl s alá a szobában, míg Teréz gyöngéden kézen fogta és kivezette a szobából.

— Gyere le fiacskám, a régi szobádba. A halottak nyugalma nem szabad zavarni

Ferencz engedelmesen ment vele, de a gondok követték ide is. És ott ültek mellette a keskeny, kis szobában, a mely az ő gyermeki könyveit elfojtott, heves vívódását látta, suttogtak neki ezer gyötörő szót, a míg egyszer csak felugrott és vadul szorította ökleit halántékaihoz.

— Nekem kell őt megvédenem nekem nekem, nekem! De én vittem neki a kísértést a házába, ott hagytam hetekig, hónapokig, habár tudtam milyen könnyen elvész a leány nyugalma és becsülete.

Szilaj gyűlölet gyult ki a szemeiben.

— Ha vétkezett a leány ellen, Istenemre mondom, meg fog lakolni érte! — esküdözött kezét fenyegetően felemelve.

Lázban égve eszmélt minden tekintetre, minden szóra, a mit azok ketten az ő jelenlétében váltottak. Visszaidezte emlékében a barátjával való találkozást a néhány mondat, a mit Margherita képe előtt ejtettek.

Ha akkor mégis kiejtette volna azt a kérdést, a mi a kép megpillantásánál égő kinnal gyötörte! De a gyávaság zárta le ajkait, a félelem egy felelettől a mi őt összezúzta volna.

— Most még semmi bizonyítékom nincs, hogy vétke-e mormogta felindultan . . . még nincs

8.

A keskeny, egyszerűen butorozott szobába, a mely az elhunyt professzor dolgozó szobája volt, a leáldozó nap utolsó sugarai löveltek be. Fehér függönyök közt állt ott Margherita. Az alkonyi sugarak beragyogták szelid arcát, fényűk végig ömlött karjain, melyek mozdulatlanul csüngtek le. A nagy csendbe néha-néha beleszólt az ütése egy régi órának, mely a könyves állvány legfelső polcán állott.

Margherita alig vette észre, hogy a nap már teljesen elhomályosodott és a tó világos ölmösürke színe lassanként tompa feketeségbe változott át.

Az időnek minden mértéke elveszett rá nézve, a mióta egész élete egyetlen, nagy várakozással lett. Egy várakozással valami után, a mit talán soha, de soha . . . Egyszerre erősen kihajolt az ablakon.

Hirtelen támadt ötletét követve, tölcserként tartotta két kezét szája elé és kiáltott: „Pietro!” Nem akart elmenni a nélkül, hogy egy jó szót ne váltson a legénynyel és meg ne próbálja fölrázni őt tompa kétségbeeséséből.

— „Pietro! . . .”

Erőtlenül, de mégis szabadon szállt a kiáltó szó a víz fölé. A dal elhallgatott, csak egy evezőnek a könnyű csapásait lehetett hallani, meg a suhogást, a mint a csónak órra hasította a hullamokat.

— „Signorina!” felelt a legény. Karjainak egész erejével szorította a csónakot a keskeny kikötőpallóhoz és kétszer-háromszor körülcsavarta a láncot az oszlopon. Egy ugrással ott termett a leány előtt.

Pietro barna homlokát verejtékcseppek lepték el, keble nehéz, mely lélekzettel zihált. Margherita tekintete szánakozó részvétellel pihent becsült arcán.

— „Vigy engem egy kissé ki a tóra, Pietro, — mondta szeliden — az éj oly meleg, nem tudok még aludni.

A mint a leány lábát a legelső lépcsőfokra tette, ruhája megakadt a part bokrán egy ágban; megbotlott és ijedten kapott valami támasz után. Pietro fölemelte két karral és bevitte a csónakba. Vékony hasadék lehetett valahol a csónakon, mert beszivárgott a víz és egész pocsolját képezett a csónak alján, úgy hogy a legénynek az összegöngyölített hajókötélet kellett Margherita lába alá tenni, hogy át ne ázzék a cipője. Aztán eloldotta a láncot és az evezőrudat neki feszítette a partnak.

Óvatosan vezette a csónakot a sekély vizen, a míg elérte a víz mély sodrát, a mely csendesen és folyvást vitte dél felé a csónakot.

Pietro behuza az evezőket és leült Margheritával szemben. Tekintete szüntelen lobogó fényvel csüngött a leány halvány arcán.

Margheritának kellemetlen volt ez a tekintet. Banni kezdte, miért is bizta magát a szilaj legényre és miért jött ki vele e néma egyedültségben a sötét tóra.

Hogy szorongó nyugtalanságát elűzze, beszélni kezdett lényegtelen dolgokról; a gyermekségük idejéről, a mit együtt éltek át, az öreg Rositáról . . .

Nem tudta, hallja-e a legény. Az könyökét térdére támasztva, kezeibe rejtette arcát, hogy nem lehetett látni vonásait. Ült mozdulatlanul, szó nélkül.

— Hogy szenved! — gondolta Margherita és végtelen szánakozása legyőzte a félelmét. Most már restelte, hogy ebben az órában, mikor tanuja volt a legény gyötörődésének, megtette azt, hogy

balga, közömbös szavakat kezdett beszélni, ahelyett, hogy a szívéhez szólt volna melegen és becsületesen, a hogy kell egyik embernek a másikhoz.

Nem érdemli-e meg a legény, hogy törődjék vele? Annak a barna fürtös fejében csak egy gondolat járt és ez a gondolat csak ő volt és mindig csak ő.

— Pietro! — szeliden hajolt a szótlan legény elé — bocsáss meg nekem, hogy olyan sokat szenvedsz miattam. Tudom, hogy te szeretsz engem . . .

— „Oh Madouna!” — tompa kiáltással vetette elébe magát a legény, — nem szereti ugyan senki a világon! Mint egy menybéli szentet, úgy őriztem a Signorinát a szívemben és nem gondoltam semmi egyébbe, csak hogy ez mindig így maradjon. De eljött az a festő, az a czudar bitang, a kit az Isten százszor verjen meg, és elrabolta a nyugalmaimat . . .

— Hallgass! — A leány haragosan tartotta elébe a kezét, de nem tudta megáradó szavainak a viharát föltartóztatni.

— Egészen tönkre tett engem. Nem is esett nekem semmi dolog olyan nehezemre, eleget gyonyoltak és nevettek rajtam, mint mikor a büszke Pietro vállalkozott rá, hogy a signorinának meg az idegennek kalauza lesz a hegyi kirándulásokra.

Nehéz sóhajtással elhallgatott, mintha Margherita szavát várná, de a leány némán ült. Nem tudott haragudni a legényre, a kifakadásából is csak a viszonzatlan szerelem kínját látta; csak a kétségbeesését egy színek, a ki magát örökös visszautasításra kárhoztatva érzi. Hogy meg ne értette volna ezt a fájdalmat! . . .

A szél megtépte a felhők leplet és nagy, sötét foszlányokban űzte őket az égen. A hold sarlója egyre gyakrabban villant elő. Olyankor a hullámokon ezüstös lett a habtaraj és a csónak széles fénylő vonalat húzott a vízszínen.

A szelid világosság jól esett Margheritának. Ugy érezte, hogy a lelke is nyugodtabb lesz ebben az enyhe fényben, a mely minden perczen nőtt, mindig diadalmasabban, egyre csillogóbban törte meg a föld homályát.

Csak Pietro nem akarta látni a világosságot. Arczát még mindig tenyerébe rejté, egész teste remegett és vonaglott a nagy nehezen elfojtott szenvedélytől.

Margherita csüggedten nézett le rá és táncstalanul kulcsolta össze kezét. Azután elkezdett lassan beszélni:

— Látod, Pietro, a szerelem csudálatos módon támadt bennünk. Nő, erősödik, terjed csendesen, a míg egészen körül szó bennünket és semmikép se lehet ellene védekezni.

Félenkeu és elfogódva beszélt tovább. Jót akart tenni a legénynek és nem tudta, vajjon helyesen cselekszik-e? A részvéte nem teszi-e még mélyebbé annak a fájdalmát?

— Ép így támadt bennem is Pietro, a szerelem a festő iránt. A leány kezét a legény barna ujjaira tette, a mik görcsösen szorították a csónak deszkapadját. Pietroról akart beszélni és önkéntelenül is arra tért, a mi szívet-lelkét fájdalommal erővel tépte. Semmi benső hang nem óvta meg attól, hogy a legvégsőig fölízgatott legényt kimélje. A támadható bajnak semmi sejtelmé sem tudta eltüntetni ajkáról az önfeladt szerelem szavait.

— Úgy tetszett nekem, mintha nem is éltem volna az ő csókja előtt. Mintha akkor ébredtem volna csak föl és először látnám a napot, a világot, az életet, — folytatta mit sem sejtő borzongással. — Azt gondoltam, ezzel a szerelemmel kell eljőnni az életemben valami nagy boldogságnak. Annak a boldogságnak, tudod, a mit gyermekkorunkban olyan gyakran láttuk repülni a tó fölött aranyos szárnyakkal, koronával a fején. Minden este, mikor lefeküdtem, azt gondoltam: „holnap!” (Vége köv.)

Kiadja a szerkesztőség.

HIRDETÉSEK.

Bérbeadó, esetleg

örökáron eladó

a Mikola községben

(Szamosujvár város mellett)

néhai KUPSA GÁBOR idős.

hagyatékát képező

6 beltelek, 1 udvartelek és 120 kat. hold szántó-, kaszáló- és legelőből álló birtok.

Értekezhetni:

PAPIU LAZAR,

szászujfalusi gör. kath. lelkészszel

u. p.: Szász-Máthé.

2—3

Olcso pénz!

Birtok parcellázás.

A Budapesten székelő Magyar Országos Központi Takarékpénztár és a Debreczeni Első Takarékpénztár tulajdonosok megbízásából rendkívül kedvező feltételek mellett bérbe adjuk vagy eladjuk, őszi és tavaszi vetéssel együtt holdankénti parcellákban is az általunk házilag kezelt következő birtokokat:

1) **Nagy-Ar** községben (Szatmár vármegye, f.-gyarmati járás) levő 1400 holdas első osztályú birtokot, legmodernebb emeletes kastély, kiválóan gondozott park és gazdasági épületekkel;

2) **Aranymező** községben (Szolnok-Doboka várm. csákgörbői járás) levő vasúti állomással bíró, 180 hold szőlőmentes birtokot, lakház és gazdasági épületekkel.

Ezzel kapcsolatosan értesítjük a n. é. közönséget, hogy budapesti és külföldi elsőrangú pénzintézettől 15—70 évig terjedő olcsó törlesztéses kölcsönt nyújtunk a legmagasabb összegig, a legrövidebb idő alatt, az ingatlan $\frac{3}{4}$ értékéig. Továbbá:

- 1) Szerzünk olcsó személyi- és váltóhitelt;
- 2) Elvállaljuk birtokok parcellázását, birtokok és házak eladását, vételeit stb.

35—52

Neuschlosz Testvérek

törvényszékieleg bejegyzett cég, bankbizományosok.
Szatmári iroda: Árpád-utca 20. Telefon sz. 16.

Válaszbélyeg melléklendő.

● Az órák járásáért és ékszeresek valódiságáért kezesség vállalattik.

HEIMANN ALBERT órák és ékszerész DÉS, a Hunyadiával szemben, Dr. Csizér-féle házban.

Ajánlja dús raktárát, hivatalosan fémjelzett 14 karatos arany (hosszu) női és férfi óralánczok, gyémánt, brilláns fűfüggők, gyűrűk stb. ékszerekben. Legújabb harangütésű inga, fali és ébresztő órák. Magyar gyártmányú női és férfi arany, ezüst, nickel és acél órák. Szemüvegek, színházi látszóvegek, thermometerek stb. látszerészeti cikkekben. Ezüst és China-ezüst árúban. Használt arany, ezüst stb. régi ékszeres a legmagasabb árban becséreltetnek vagy megvételnek. Javítások pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Teljes versenyképesség bármely nagyobb városi céggel.

Csakis jól járó órák tartatnak raktáron.

Sz. 1630—903. tkvi.

2—3

HIRDETME NY.

Pontinásza község erdő és legelő elkülönítési ügyében az 1869. évi 2579. sz. a. I. M. szabályrendelethez képest átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29.,

1889. évi 38. és 1891. évi 16. törvénycikknek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. törvénycikkben szabályozott eljárása tkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1., hogy mindazok, kik az 1886. évi 29. t.-cz. 15. és 17. §§ alapján ideértve e §§-nak az 1889. évi 38. t.-cz. 5. és 6. §§-aiban és az 1891. évi 16. t.-cz. 15. § a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi 38. t.-cz. 7. §-a és az 1891. évi 16. t.-cz. 15. §-a b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. évi 29. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutatják, törlési keresetüket hat hónap alatt vagyis 1904. év május hó 1-ső napjáig bezárólag e tkvi hatósághoz nyújtásuk be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset, annak a harmadik személynek, ki időközben nyilvankönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2., hogy mindazok, kik az 1886. évi 29. t.-cz. 16. és 17. §§ ai esetében, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t.-cz. 5. és 6. §§ ban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis 1904. évi május hó 1-ső napjáig nyújtásuk be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fognak;

3., hogy mindazok, kik a tkönyvek átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, kik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. évi 29. t.-cz. szerinti eljárás és ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyilvankönyvi jogokat bármely irányban sértve érzik, ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi 38. t.-czikk 16 §-a alapján történt bejegyzéseket sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1904. évi május hó 1-ső napjáig bezárólag nyújtásuk be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett

bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvankönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogának sérelme nélkül támadhatják meg

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyújtottak, az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóságtól.
Bethlen, 1903. évi október hó 25-én.

Vályi Pál,
kir. aljárásbíró.

Sz. 3889—903. tkvi.

3—3

HIRDETME NY.

Drágosfalva község tkvei erdő- és legelőszabályozás következtében átalakítottak és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX. t.-cz. az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVII. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29-ik t.-cz.-ben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. évi 29-ik t.-czikk 15 és 17. §-ai alapján — ideértve ezen §-oknak az 1889. évi 38. t.-cz. 5 és 6. §-aiban és az 1891. évi 16. t.-cz. 15. § a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889. évi 38. t.-cz. 7. §-a és az 1891. évi 16. t.-cz. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. évi 29. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket 6 hónap alatt, vagyis 1904-ik évi június hó 10-ik napjáig bezárólag alulírt telekkönyvi hatósághoz nyújtásuk be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvankönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. évi 29. t.-cz. 16 és 18. §-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t.-cz. 5 és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat 6 hónap alatt, vagyis 1904-ik évi június hó 10-ik napjáig bezárólag nyújtásuk be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a tkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. évi 29-ik t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvankönyvi jogait bármely irányban sértve vélik — ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1904-ik évi június hó 10-ik napjáig bezárólag nyújtásuk be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvankönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtának, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. telekkönyvi hatóság.
Nagyilonda, 1903. november hó 30-án.

Kende,
kir. aljárásbíró.

A HÁROMSZÉKMEGYEI

ELŐPATAKI gyógyforrások kezelősége

ez évi márczius 1-től egész Szolnok-Dobokavármegye területére az előpataki gyógyvíz elárúsítására

== főraktárt létesített Désen ==

és az árusítással

BRUGOVITZ JÓZSEF vas- és fűszer-árú kereskedőt

bizta meg. A régi idő óta nagy hírnévnek és kelendőségnek örvendő előpataki savanyuvíz, mely a legszénsavdúsabb, gazdag vas, szénsavas natron tartalmu vizek egyike, s mely mindennemű gyomor- és idegbajok, altesti bántalmak, máj-, lép-, vese- és hurutos bántalmaknál eddig is bámulatos sikerrel nyert alkalmazást, most már Désen

BRUGOVITZ JÓZSEF főtéri fűszer-üzletében

oly előnyös árak mellett kerül piacra, a mely e tekintetben nemesak a külföldi és hazai bármely savanyuvízzel, de a helyi és környékbeli gyógyvizekkel is kiállja a versenyt, de sőt azoknál olcsóbban is beszerezhető.

Az előpataki savanyuvíz BRUGOVITZ JÓZSEF dési főtéri vas- és fűszer-üzletében

a következő árakon kapható: 1 literes üvegben 20 fillér; $\frac{1}{2}$ literes üvegben 16 fillér. Az üvegért 1 literesnél 16 fillér, $\frac{1}{2}$ literesnél 10 fillér hagyandó letétül, mely összeg az üveg elleneben kiadatik. — Ládánként: 50 db $\frac{1}{2}$ literes üveggel pakolva, a fenti ár mellett, 1 kor. a ládáért; 1 literes 25 üveg láda pakolásánál 1 kor., 50 db 1 literes üvegnél a láda és a csomagolás 2 kor. — A láda visszaszolgáltatása ellenében a letét visszaadatik.

A gyógyvíz vidéken: Bethlenben: Kajári István, Kéglí Lajos vas- és fűszerkereskedőknél; — Szamosújvárt: Florián Jakab, Haragay Miklós és Haragay Márton fűszerkereskedőknél is árusítatik.

3—4

Nyom. Demeter és Kiss könyvnyomdájában Dész, 1903.